

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:
в Австрії:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
на місяць . . . 1:70 кор.

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дні крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудні.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровского (Хорунщини). Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє.— Рекламації неопечатані є вільні від порта. — Оголошенє звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесенє по 30 сот. від стрічки.

Зїзд славянських студентів в Празі.

(Δ) Перед зїздом т. зв. всеславянським, про котрий ми подали голоси дєвникарства із своїми замітками, відбув ся зїзд славянських студентів, про котрий ми також подали свого часу короткі звістки. Він замітний тим, що в нїм взяли участь побіч інших славянських також українські студенти з Австрії й України. Отже про сей зїзд висловив замітні погляди Українець д. П і с н я ч е в с к и й в київській «Раді», в котрих проявив він багато зрілого і здорового суду. Тимто годить ся поділити ся з нашими читачами хоч у виїмках поглядами сего учасника зїзду.

«Я не знаю, яке враженє робив він з далека. Бо скільки кожна річ з близька здаєть ся незначною і навіть мізерною, стільки з далека вона може притягати і своєю гармонійною красою, і своєю величностю. Але зїзд славянського студентства і зблизька виглядав далеко серйознійше, ніж сього можна було од нього сподіватись.

«В спокійних, поважних докладах студентства стільки було знаня житя, такту і здержливости, що здавалось немов би сидиш не на конгресі молодих гарячих студентів, а на зїзді старих загартованих довгим досвідом політиків. Були і дисонанси. Але вони звучали так слабо і так дружно заглушались гармонією дуже гарного загального настрою, що на них майже ніхто не звертав уваги.

«Зїзд мав чисто культурний характер. В межах культурних потреб славянських народів велись дебати з першого до останнього дня зїзду.

«Само собою розумієть ся, що найбільше корисним буде всеславянський студентський зїзд інформаційною своєю частиною. Славянське студентство мало змогу подрїбно познайомитись не тільки з культурно-просвітними нуждами кожного славянського люду, а із його політичним становищем.

«Плян дальшої роботи вироблений ними, програма і час скликаня найближшого всеславянського студентського зїзду були темою розмов на останніх зібранях зїзда. Першим кроком до заснованя славянських студентських гуртків і інформаційних бюр моглиб бути подрїбні доклади про студентський зїзд перед своїми виборцями самих делегатів.

«Певне, що з сього почнеть ся ро-

бота славянського самопізнаня з осени. І се буде перший реальний результат зїзду».

Подавши відтак хід нарад студентського віча і ухвалені на нїм резолюції (они були свого часу наведені нами), дає д. Піснячевский загальний погляд про «Славянське питанє і українську студентську молодіж», котрий тут наводимо:

«Більше двох неділі минуло з того часу, як в стїнах Праги заклав ся зїзд славянської академічної молоді, а розбурхані хвилі славянського громадського моря ще й досі не втихомирились. Ще й по сей день закордонна славянська преса підводить рахунки роботам зїзду, оцінює і перецінює реальні здобутки його для славянських демократичних кругів. Як не мало він дав українському широкому суспільству взагалі і студентській українській молоді особливо, як не скептично відносять ся до нього ще й досі деякі українські круги, він всеж таки децо та дав. І ми те децо в той час, коли в Празі засідають славянські «мужі совєта», постараємось все те звести разом нашим мужам премудрости на утіху, а мацїй молоді шкільній на користь. Маємо надїю, що наука, яку винесло наше студентство з сього зїзду, не пропаде для нього марно.

«Дуже тяжку ролю починає відігравати наша молодь в житю українського народу. Ще недавно на російській Україні, бувало, хоч «шаром покати» — «днем с огнем» трудно було відшукати людяного українського інтелігента. Не має його й серед теперішніх середнього в ку людей на Україні, не має ще й досі, коли не рахувати одиниць, що тільки підтверджують загальне правило. Зате всюди, де тільки є вища школа в Росії, де тільки затрусилась хоч невеличка жменька молодого українського насіння, через тяжку товщу всіляких перешкод починає дряпатись на сьвіт Божий молододя сьвідома інтелігенция. Скрізь, де є українські гурти, вони з кождим роком все більше і більше набирають сили, ширше і глибше захоплюють студентські маси, краще і серйознійше виховують цілком сьвідомих і докладно осьвічених проводирів для українського роботящого демоса. Минє 5—10 літ і, я певний, що український народ буде мати свою молододу і жваву інтелігенцию.

«Так було і так буває у всіх народів! Так мусить бути і у нас.

«Але час не жде. Народ, темний та чорний, потребує зараз запомоги. І ту запомогу мусить подати йому разом з інтелігентними одиницями і українська

студентська молодь. Для реальної політичної роботи її час ще не наспів, але сиrotливність українського демоса мусить кождий раз підказувати йому більш серйозно ставитись до своєї праці, ближче пристосувати свою роботу до потреб часу, ніж се повинні робити студенти народів польського, великоруского або навіть галицького українська молодь. У тих є своя чорноробоча інтелігенция, що власними грудьми й руками прочищає тяжку каменисту і тернисту дорогу для молодечих ідеалів. Те студентство може розкошувати собі спокійно, підіймаючись в захмарну висоту юнацьких ідеалів і не рахуючись з потребами землі і завтрішнього дня. За нього старші подбають і добувають ся реального пристосованя тих ідеалів до потреб житя свого народа. Ми сеї розкоші ще не можемо собі дозволити. Ми не можемо, дивлячись на інших, і собі пускати з мила пихурі, сотнями кидати резолюції в тїй надїї, що вони так і лишать ся на папері. Наша молодь мусить запам'ятати, що крім неї небагато знайдесть ся поборників найперших інтересів українських роботящих мас, котрі піднялиб свій голос за них, що голос нашої молоді часто-густо лунає як голос усеї української інтелігенції — усього народа українського по сей бік Збруча. Скажіть же на ласку, коли той голос, не рахуючись «ни сь временемъ, ни сь пространствомъ» — залунає «во вся тяжкая» — «подати мені мерзлого в Петрівку!» — що про нього скажуть ті, від кого залежить подати».

(Конець буде).

Політичний огляд.

Заграниця.

Про останній побут міністра президента румунського Стурдзи на Семерінгу у бар. Еренталя пише Polit. Cor., що сей побут не кінчить ся особистою лише приязню обидвох дипломатів. На перед висуває ся тут в сїй хвилі справа заключеня торгового договору між Австро-Угорщиною і Румунією, що причинить ся до значного пособленя обоїльним народогосподарским відносинам і єсть конечним наслідком тісних політичних взаємин між сими обидвома сусїдними державами, про котрих піддержанє пильно дбають обидва міністри. Переговори в справі сего договору почнуть ся осеню у Відні. — Очевидно було і македонське питанє предметом наради поміж обидвома державниками. Румунія не є вправді балканською державою, але вьжуть її звязи спорідне-

ня з т. зв. Куцоволохами в Македонії, а також і загально-європейські інтереси. Румунія змагає від років в напрямі європ інтересів о удержане політичного status quo на Балкані і переведеня реформ в македонських вілястах відповідно постановам берлін. договору. Нема сумніву, що по розмові обидвох державників Румунія буде послідовно і дальше держати ся сего напрямку балканської політики.

Французького президента приймали вельми торжественно в Копенгазі. Король Фридрих висловив на бенкеті „симпатії, які відчуває єго нарід від віків для Франції“. Президент Фалліє зазначив у відповіді горяче бажанє, щоби вікові приятні звязи, які лучать обі держави, ще більше скріпили ся.

В палаті лордів виголосив Кромєр знаменну політ. річ і зазначив в розправі над законом про вислуженипу на старість, що в пнішних часах є найважнішим обовязком правительства вести добре господарство і приготувати ся на всякий можливий європейський конфлікт. Коли розходять ся о національні інтереси а пристрасти розогнять ся, тоді грозить небезпечність, що може дійти до вибуху, хочби заміри володарів як були мирні. Колиб сей закон прийнято, булаб загрожена справа свободної торгівлі а се спричинилоб народогосподарску пропасть між Англією і загран. народами і довело до війни. Така промова з уст знаменитого державника, довголітнього управителя Єгипту, з парл. мовниці є вельми знаменна і грізна в теперішних непевних часах. Одначе сеї промови не треба так трагічно розуміти, бо передовсім Кромєр стоїть остро проти правительства і тому живописує положенє вельми понуро. Навіть єго товариші не поділяють єго поглядів, бо прийняли закон 126 голосами проти 16, виходячи з того погляду, що вислуженина для робітників на старість не довела би до такої дорожні англ. витворів, щоби треба англ. промисл забезпечувати охоронними цлами і доводити до зачіпки з заграницею.

Оттоманська Порта заперечує, начеб малотурецкий рух прибрал широкі розміри і заповідає, що небавом опанує сей рух, хоч вважає єго доволі грізним так, що не можна ще нічого певного сказати про єго послідовности. З сего висновують деякі політики такі виводи, що Порта хоче використати сей рух для спиненя дальших реформ в Македонії.

Погрози і атентати в третім корпусі в Солуні тривають дальше. З Солуня наспіла вість, що офіцери убили в Серрес полковника, а се убийство має неперечно політ. ціху. До повстанців перейшов генерал Гаді-паша з штабовими офіцерами, котрі оперують з відділом скріпленням Альбанцями між Монастирем а Ускоплем. Англійські дневники представляють вельми яскраво грізне внутрішнє пересилєне Туреччини і вказують на те, що інтервенція Австрії булаб зовсім управлена. З другого боку звіщають, що Туреччина намагає ся обсачити Болгарію і ту задачу має Мунір-паша приєднанєм до союзу Греції, Сербії і Румунії, щоби відтак викликати війну з Болгарією.

З Лондону надходять вісти, що тамошній балканський комітет під проводом посла Букстона, діставши інформації з Болгарії від мужів довіря, що там вже довше не можуть ждати, напирас, щоби вихіснувати пригідну хвилю для визволеня Македонії, бо Туреччина тепер не має потрібної військової сили. Молодотурки бажать усунути теперішнього султана а на єго місце посадити братанича кн. Сегбагедіна, з євр.

образованєм, котрий дав би державі конституцію. Але в сій хвилі висуває ся гроза болгарско-турецкої війни, а балк. комітет повинен в таким случаю подбати, щоби Англія не допустила перевести турецкі війська з Азії на Балкан.

Греція звертає пильну бачність на відносини балканські а в Агенах переконані всі, що офіцери турецкі прихильні Греції, коли тимчасом до Болгарії відносять ся они неприязно.

Промова п. Евг. Олесницкого,

виголошена в держ. раді при дебаті над справою чернихівською.

(Конець).

Жандарми не мали права стріляти. Миж чули, що на місци на власні очи переконано ся, що дім начальника громади стоїть цілком неушкоджений, що ані дрібка тинку на стінах не обірвана, що вибита лише однісенька шибя, тая, в котру стріляв той п. Куршнер. Деж була причина, котра могла оправдати поведєнє жандармів? Так має ся справа чернихівська; так дорого оплатили рускі хлопів в Чернихові рибку в ревіру гр. Коритовського! І того Коритовського перед кількома днями мимо протесту цілої сільської курії вибрано маршалком повітової ради в Тернополі! Сю почессть надали єму польські члени повітової ради в нагороду за пролиту кров руских хлопів.

Ось маєте також причинок до відносин, пануючих в Галичині та до настрою Поляків до Русинів.

Дня 25. мая, день перед катастрофою, чули ми в сій палаті бесіду екс. міністра внутрішних справ, котра з одної сторони упоминала нас до спокою і згоди, з другої сторони цілком виразно грозила одному з наших сторонництв переслідованями. Мої панове! Гадаю, що правительство, котре не має сили чи волі гамувати власні органи і здержати від проливу крови невинних горожан, зовсім не має права звертати ся до сторонництв сеї палати з погрозами і переслідованями. Гадаю, що передовсім є обовязком правительства зануздати і ухилити анархію з гори, а тоді не буде воно потребувало боятися анархії з долу. Не належу до сторонництва, котрому грожено, але мушу заявити, що се не було становище справедливости, яке правительство заняло в тій бесіді. Брати в карби є там річ оправдана, де заходять нарушеня закону, і се є одинока можлива міра, після котрої правительство має уладити свої відношеня до сторонництв. Але переслідувати сторонництво лише з тої причини, що воно є таким чи сяким сторонництвом, і ворожо заповідати таке переслідуванє тут в парламенті — се противить ся головним підставам конституції, і длятого мусимо рішучо застеречи ся против такого поведєня. (Живі притакуваня і оплески).

Мої панове! Згода і мусить ся в нашім краю привернути, але не переслідованями, лише справедливою, строгим переведєнем рівноправности обох народів. Ми не вороги згоди і спокою; кажу щиро: ми бажамо такого стану річий, котрий би нам дозволив наших сил уживати не в борбі, а для спокійного нашого розвитку. (Живі притакуваня і оплески). Але сею згодою не може бути необмежене панованє одних і повне поневоленє других. Наші сусіди в краю мусять прийти до переконаня, що управильненє наших відносин і взаємин є невідпертою konieczністю для нас і для них; але вони мусять заразом годити ся з гадкою, що таке управильненє може наступити лише

на підставі рівноправности. (Живі притакуваня і оплески).

Ніякого пониженя, ніякого підчиненя та ніяких виїмкових законів, мої панове! Думаю, що Ви вже переконали ся, що виїмкові закони витворюють виїмкове положєнє, а з того виходять виїмкові наслідки, котрі не лежать в інтересі ні нашої ні противної сторони.

Ваші предки, мої панове, виставили були клич: Вільні з вільними! Рівні з рівними! Сей клич доси не здійснений, він доси є пустою фразою! (Признаня).

Та колиб Ви, мої панове, той клич бодай в части здійснили, то в сій палаті не малиб ми галицьких дебат, не булоб Чернихова, не булоб Фельштина! Не пролилоб ся чимало дорогої крови!

На мою думку, нема таки иншої дороги, як тільки здійснити давний, щирый клич. Ви вправді сильнійші, в Ваших руках є власть, та були в сьвітї ще сильнійші, котрих сила ненадійно за одну ніч поломала ся. Непевна є могутність, котра — так як Ваша — основує ся на панованю; встоює ся тільки та сила, котра основує ся на справедливости і вдоволеню. (Живі признаня).

Домаганє тої справедливости зобовязує всіх членів сеї палати, а перш усього поважних членів кола польского, глосувати за наглістю нашого внесєня та за єго meritum. Вправді Ви заявили, що будете голосувати проти, одначе думаю, що обовязок чести велить Вам голосувати за наглістю.

Ви підносили жалоби, що парламентарні партії глядять на галицькі відносини, як на terra incognita. Даємо тепер нагоду, щоб відслонити трохи той закритий образ та приглянутись єму троха ближше.

Мої панове! Ближше прослідженє, як найскорша санація галицьких відносин є нині одним з головних обовязків цілої держави і сеї палати.

Мої панове! Запевнюю Вас, що проволока, занедбанє того обовязку може піметити ся на будуччині цілої держави найгіршими наслідками. З тих причин прошу Вас голосувати за наглістю нашого внесєня. (Живі признаня і оплески. Бесідникови гратулюють).

Анатоль Вахнянин.

Листи до Панталеймона Куліша

пис. в р. 1869.

Подав

Кирило Студинський.

(Дальше).

Що діяти намъ ись тими >medium tenentes<, я уже сказавъ, що намъ не коньче треба за їх дбати, хибань лишъ на стільки, щоби відтакъ не приходило намъ объ насъ самихъ сказати, що ми не старались їх обьучити. Зъ сихъ людей, наколи ми проти нихъ не будемо явно ворогувати, всть и буде заєдно фаланга проти кацамамъ, котру купи-мо собі, коли треба буде, за ціну маленьку, бо за ы и ь.

Яку політику проти нашимъ не одно думаючимъ громадянамъ вести? — а таксьж уже зганувъ, себъ то мині самому треба бути обьєктивнимъ, а симъ часомъ у „Правді“ перемагатиме заєдно Українщина Галичаньщину. Насидьно ту не можъ ити!

5. Теперъ же донесу Вамъ, Добродію и те, що и „Рада школьна“ стараєть ся видати читанку для висшої гимназії таку, въ котрій буде все, що зъ України походить, фонетикою надруковане, а галицьке етимологією або фонетикою, мішано, такъ, якъ авторъ

дещо виставив. Видко, добра и ту захована політика; бо школярь ознакомиць ся зь фонетикою, що до сего-дня було crimen lesa majestatis caesarica, а відтакъ буде можь хлопцеві поставити ясно передь очи ту всю сумішку, ту всю кашу літературну, яку наварили у насъ люде — літерати собі на здорвля.

6. Письмо Кошового прочитавъ я зь увагою; бачу я щирість у ёму, але скажу и те при тимъ, що Кошовий у колізіи великій, яко Кошовий у цілії „Січи“. Є тамъ люде єь категорії підъ б и тому нехай не буде Вамъ, Добродію, дивно, коли вінъ Ваші розкази иноді и не зовсімъ такъ сповнить, якъ Ви сего домагаєтесь. Січъ Віденська єсть товариствомъ для „забави“; тільки підъ таку покришку полізли Русини віденські у той горнець, у котрому засіли на тихъ наші люде. При забаві познаватимуть отсі „medium sententes“ нашу любовь до народу, нашу добро волю, нашу літературу, нашъ їми забутий звичай. Січовики наші мусять изъ ними обходитись, якъ изъ смердячимъ покладкомъ, гласкати їхъ, а за гласканємъ кусати розумнимъ словомъ. Тимъ людемъ не треба казати, що є більше світа, якъ у тому вікні, котре їмъ показують наші люде, не треба казати, що ми боремось, бо вони зь самої цікавості виділи бь зь відтамъ, щобъ хочъ побачити, якій той другий світъ, які се люде, що изъ тими Січовики борють ся. Вь очахъ сихъ „medium tenentes“ мусить бути Січовикъ „кроткий аки голубъ“, а по заду хитрий и мудрий якъ змії. Такій мій погляд на Січъ; и вони не повинні присполювати контингентъ віденській кацапрі.

7. Віршъ „трі брати“ роздано публіці на Шевченковімъ вечері и рано на панахиді у православної церкві, тому и не деклямовано ёго. Не осуджайте насъ Добродію о нещирість ку Вамъ; ми бь хотіли, щобъ не було у насъ ні зерна неправди за собою.

8. Просвіта печататиме псалтарець Вашъ на свій кошть. Изъ самою Просвітою погодить; у виділѣ її входять люде слабодушні, котрі чванять але, що вони політики; нехай попекуть ся, а на маївнихъ зборахъ ми сотворимо собі другий виділѣ. Посилаю Вамъ „Одзвукъ до руского народу“.

9. Паппа Сосновська у Холмъ невоїде, а вступає для проби у новіціатъ чернечий, зь надією, що виступить, чи вискочить зь відтамъ небавомъ; тоді и прийметь ся за наше діло, котре намъ покидати ніякъ не годить ся.

10. Старичького переспіви сербських богатырських пісень печататимемъ и у Правді, коли Ви Добродію скажете свій судъ обь їхъ. Посилаю їхъ проте Вамъ підъ осудъ.

(Конецъ буде).

Новинки

— **Календар.** В суботу: руско-кат.: Прокла і Лярия м.; римо-кат.: Якова апост. — В неділю: руско-кат.: Собор Гавриїла; римо-кат.: Усп. Анни.

— **Галиций сойм** — як доносять з Відня — буде скликаний на день 15. вересня с. р.

— **В справі гімназії в Вишніці** доносить черн. „Буковина“: На численні запити, чи буде сего року отворена гімназія в Вишніці, можемо відповісти стілько, що заснованє гімназії засадничо признанє і справа находить ся в міністерстві фінансів. В імени руских послів інтервентував в сій справі п. Семака і на бажанє дотичного референта предложив письменне про метогія. Се, що отворенє гімназії до сеї пори офіціально не проголошенє, ще не значить, що гімназії сего року не буде. Гімназію в Кімполонгу отворено тогидного року в першій чи навіть другій половині вересня. Не треба отже закладати руки, але збирати і підготовляти хлопців та подбати про заснованє бурси.

— „Істинно рускій“ у Львові. Велику фрай-

дацію мають галицькі кацапи з нагоди приїзду до Львова кількох російских делегатів на праскій вїзд. Приїзд і привитанє їх львівскою псевдо-рускою колонією описує одна з ранішних газет отсими словами: Вчера вечером о 8-40 курьерским поїздом прибули до Львова гр. Бобринский і реакційний посол до думи п. Гжицкий, які повертають із славянського вїзду в Празі до своєї вітчизни, Росії. На пероні зібрали ся представителі тутешного староруского(?) сторонництва, пп. Дудикевич, др. Добрянский, о. Давидяк, Мірон-Заячук, ред. „Науки“ Процик, Лісковацкий і около 30 молодців. Прибувших привитано трикратним окляком „гурра“ почім відспівано російську пісню і впроваджено їх до ждальні І. класи. До російских делегатів промовив др. Дудикевич, витаючи їх іменем галицької Руси. Відповів гр. Бобринский, що на „Руси мусять пробудити ся чистий дух народний(?), аби тим скорше здійснили ся ідеали, які вказав Славянщині вїзд в Празі“. З двірця поїхано повозами до міста. В першій повозці їхали гр. Бобринский і о. Давидяк, в другім п. Гжицкий з др. Дудикевичом. Російскі гості замешкали в готелі Жоржа. Поліція була на двірці змобілізована, бо надіяно ся якоїсь демонстрації. Нині мають прибути генерал Владиміров і ки. Львов, щобі взяти участь в бенкеті.

— **Доц і повени на Гуцульщині.** З Косівщини доносять, що в тім кутику Галичини падають безнастанні дощі і довели до повеній тамошні ріки і річки. Черемош розляв так широко низше Вишніці, що виглядає більший чим в часі штучних повеній до сплавлюваня „дараб“.

— **Гончарські майстри з Коломиї учителями на Україні.** Миргородска „Артистично-промислова школа“ покликала на учителів трех майстрів школи мистецких глиняних виробів з Коломиї. Школярські вироби, що виходять з миргородської школи під наглядом коломийских майстрів — як пише „Рада“ — відзначають ся великою красою і смаком, додержуючи при тим щиро українську подобу (узори геометричні і квіткі). Значне число сих виробів — кухлів і иншого посуду — буде вислана до Києва на ремісничу виставу.

— **Трагічна смерть.** „Раді“ доносять з Полтави: Дня 21. с. м. утопив ся, ратуючи жінку на річці, відомий місцевий діяч, бувший редактор „Рідного Краю“ і співробітник вашої газети, присяжний адвокат, Микола Дмитрієв. Похорони відбули ся в середу в Полтаві.

— **Про жнива на Україні** пишуть до „Ради“: Сміла, черкавского повіту (на Київщині). З 14 го липця тут почались жнива по економіях графа Бобриньского. Пшеницю жнуть (житя по економіях у графа майже зовсім не сіють) за десятиї сніп. На жнива приймають тільки жінок робітників двох селянських цукроварень. Сторонних приймають тільки тоді, коли своїх не вистачає. Селяни свій хліб майже всі не жнуть, а косять. — Жнива на Волині з перших двіи липця розпочались уже скрізь і в селян і в земельних властителів. Урожай жита сього року, можна сказати, середній. Хліб всі майже косять, бо серпом нічого захопити до путя.

— **„Весела вдовичка“ і „Шерльок Гольмс“.** Рекорд авторского гонорату „шобили“, як то кажуть, автори „Веселої вдовички“ і „Шерльока Гольмса“. Автор першої оперетки мав в Америці за тиждень від єї вистав по 1.000 долларів, а автор „Шерльока Гольмса“ до 10.000 долларів.

— **Напад пчіл.** Незвичайну в своїм роді катастрофу спричинили пчолы в селі Озеряніці, зборівского повіта. Серед того села, при дорозі, що веде до Зборова, находить ся велике пасовище, коло котрого з обох боків стоять хати а поміж ними в городах аж пять пасік недалеко одна від другої. Більша часть тих пасік, з котрих деякі мають і до 300 пнів, стоять на горбі по однім боці згаданого пасовища. В суботу рано, дня 18. с. м., коли на пасовищу пасло ся кільканайцятєро коний, пустились пчолы із сусідних пасік за поживою всі в одну сторону на поля за пасовищем, де находять ся гречки в повнім роз-

цвітті. Пчолы летіли такою густою масою, що утворили піби хмару, котра закрила пасовище, а що летіли низько, то блили собою об коні, котрі обганяючись хвостами так їх роздразнили, що они почали жалити. В одній хвили величезна маса пчіл впала на коні, котрі почали як скажені кидати собою, не могучи добре втікати, бо були попутані. То добачив якийсь парубок, котрий загорнувшись добре у верегу і запаливши скрутіль соломи, побіг до коний та порозтинав їм пуга, але мусів зараз сам втікати, бо пчолы кинули ся і на него та й ёго сильно покусали. Декотрі коні пустились тоді втікати з пасовища, а деякі знов зачали перевертати ся і товчи собою об землю, чим ще більше роздразнили пчолы; ще инші з перестрахи і болю стояли мов закамінлі. Так покусали пчолы двайцятєро коний, з котрих 4, власність господарів Луки Іванини і Микити Дороша, згинули на місци. Дальших 4 коні, власність господарів Семка Семираза і Максима Кацапея, покусані страшно, мучили ся ще кілька двіи. Прочих дванайцятє було лиш легко покусаних. Розлючені пчолы кинулись ще й на гуси, які були на пасовищу, та почали і їх жалити, та кидали ся навіть на воробців, що случайно туди перелітали. Люде виділи, як воробці втікали перед пчолами і ховали ся понід стріхи. З пожалєних гусий згинуло 8 штук. Недосить того; пчолы покусали ще двоє дїтвй і одну жінку а один чоловік, легко пожалєний, ледви що міг втечи і сховати ся в порожній печи в недалекій цегольні. Розярені пчолы навіть аж туди гнали ся за ним. Покусані звїрята страшно виглядали. Коні, що погибли, спухли як гори, писок, ніздря і ціла голова понапухали страшенно а на цілім тілі були гуси один коло другого, котрі місцями зливаючись разом, творили опухляни величини великого бохонця хліба або знов тягнули ся мов грубезні басамани. Люде ратували коні в той спосіб, що зливали їх водою або вкривали мокрими плахтами. Аж коли хтось в місцевій Читальні „Просвіти“ вичитав, що на пухлину від укушеня пчіл найліпша амонякова вода, поїхав одєн з господарів до міста та привіз тої води і так відратовано ще деякі коні. Пошкодовані ходили в жалобою до староства в Зборові, жадаючи, щобі заказано держати пасіка в місцях, де пчолы можуть бути небезпечні для здоровля і жатя людий і звїрять. Староство відослало пошкодованих з їх претенсіями на дорогу судову. Пчолы ще через два дні пізнійше летіли в такій масі через пасовище, що люде бояли ся випускати на него товарину та й самим туди переходити.

— **Дрібні вісти.** П. Емиліян Царевич, родом з Куликова, дістав на львівскім університеті степенъ доктора філософії. — У Львові помер Казимир Буковчик, радник намісництва і адміністратійний референт краєвсі Ради шкільної, в 54. році житя, і др. Емануїл гр. Дуїн Борковскій з Поникви в 52. р. житя. — Ботанічний огород, який тепер є при будинку львівского університету, має бути перенесений на ґрунти Йоллеса і Стенцля в горішній стороні Зеленої улиці, які акад. сенат ухвалив закупити за 185.000 К. Простір тих ґрунтів виносить 12.000 квадр. сяжнів.

Оповідки.

— **Репертуар львівского руского театру в Косові.** (Саля >Сокола<).

В суботу дня 25. липця „Чорноморці“, народна оперета в 3 діях М. Лисенка.

В неділю дня 26. липця „Ой не ходи Грицю та на вечерниці“, народний образ зі співами і танцями в 5 діях М. Старицького.

Ві вторник дня 28. липця „Продана наречена“, опера в 3 діях Ф. Сметани.

В четвер дня 29. липця с. р. „Суета“, комедия в 4 діях Карпенка Карого.

В суботу дня 1. серпня „Барон циганів“, оперета в 3 діях А. Стравса.

В неділю дня 2. серпня „Маруся Богуславка“, образ з давних часів зі співами і танцями в 5 діях М. Старицького.

Ві вторник дня 4. серпня „Галья“, опера в 4 діях С. Монюшка.

В четвер дн 6. серпня „Запорожець за Дунаєм“ народна оперета в 3 дїях Артемовського. Закінчать: „Вечерниці“ твір музичний в 1 дїї Ніщинського.

Білету продає „Народна Торговля“, а від 6. години в день вистави каса театру. Початок точно о год. 7. вечером (сер. евр. час).

— Виділ „Шкільної Помочи“ в Снятині прийме до бурси на рік шкільний 1908/9 30 учеників за оплатою місячною по 20 К, бідням ученикам може бути вкладка знижена, але мусять они предложити свідоцтво убожества, подтвержене урядом парохіяльним і громадським. Першенство мають ученики школи реальної і ті, котрі уже сего року були в бурсі. Крім сих прийме ся шільних а талавовитих учеників з III. і IV. класи шкіл народних. Услівя привнятї є: Батько ученика має бути членом товариства і платити з гори 1 К членської вкладки і оплати місячну. При вступі має кожний зложити на інвентар і црәне 7 К одноразово. Кожний ученик має мати чисту постіль, біле, обуву, мундурок і плащик (реалїсти). Прошеня з декларацією, свідоцтвом убожества і шкільним, належить вносити найдальше до 15. серпня 1908 до Видїлу „Шкільної Помочи“ в Снятині, долучаючи карту кореспонденційну на відповідь. — Від Видїлу Тов-а „Шкільної Помочи“ в Снятині: о. Филімон Огоновский, голова. Іван Федорчук, секретар.

— Конкурс. Виділ Тов-а св. Ап. Павла у Львові розписує конкурсе на написане популярних книжочок для народу. Яко нагороду за труд рішив дати 24 К за оден аркуш друку малої вісімки оригінальної праці, а 16 К за такий же аркуш друку, если праця буде перерібною або перекладом з чужої мови. До автора ставляє Виділ отсі вимоги: 1) Праця мусить обіймати найбільше оден аркуш друку. 2) Мусить порушувати тему релігійного змісту. 3) Мусить углядити в першій мірі ті правди св. віри, які в нашім народі є найбільше заатаковані ворогами Церкви.

— Виказ жертв для Тов-а ваканційних осель у Львові (в коронах): А. Пеленьский з Книгинич 2, о. І. Тарасович з Мостів вел. 2, о. В. Семків зі складки в церкві св. Юра у Львові 40, Союз кредитовий у Львові 25, Тов-о „Дністер“ 300, Учениці Ліц. Інститута для дївчат в Перемишлі 120, о. Бакович з Лясинич 2, М. Левандовский, надїсп. вел. в Стрию 5, С. Екск. Ковст. Чехович, єпископ в Перемишлі 50, о. О. Кислевский з Невзиск 4, о. І. Рудович зі Львова 3, Монастир ОО. Василян у Львові 30, др. В. Шараневич з Рави рус. 3, Тов-о „Просвіта“ у Львові 20, о. С. Мохнацкий 5, С. Нижанкевич з Дрогобича 2, Шмериковска зі Снятина 2, М. Ганкевич з Целїєва 5, о. О. Менциньский з Маластова 5, А. Захаряевич, учит. в Турі великій 1, І. Угрин з Якторова 10, Повіт. Тов-о Кред. Руска Каса в Рогатині 20, Дарійка Попель з Комарник 5, Р. Перфецкий, ем. проф. у Львові 4, Г. Полянська з Пробіжної 10, І. Кушнір, учит. в Суходолах 2, Г. Гутовичева з Ланьцута 3, З. Гаймбергер з Блюдник 2, Т. Макух з Тернополя 5, др. Шмігельский, лікар з Франції 20 франків, Микола Мороз 2, Учениці IV кл. школи вправ при учит. сем. ж. при працянню учительки 16, О. Лучаківска 2, М. Манастирска 3, о. Вилньский, крилош. у Львові 10, І. Сітницький, проф. з Тернополя 10, Пятомці дух. сем. в Перемишлі 5, о. Яримович зі складки в церкві св. Петра і Павла 8, І. Растваецкий, нотар з Куликова 10, проф. Витошинський на хлопчачу оселю 20-22 К, зібрані в Ворохті за почином дир. Зарицкого з Перемишля. Всім щирим приятелям бідної дїтвори Виділ складає сердечну подяку.

Наука, штука і література.

— Кобзарські пісні. Дремцов, перекладач Т. Шевченка і автор українських романсів, видав

Видає і відповідає за редакцію Євмен Горук.

перший випуск матеріялу із співів харківського кобзаря Кучеренка, а небавом видасть дальші випуски.

— Найліпші театральні штуки Журі тов-а російських драматичних писателїв присудило премію ім. Островского за найліпшу штуку минулого сезону Леонидови Андрєєву, як авторови „Житє чоловіка“. — Француска академія признала нагороду 4.000 фр. за найкрасшу комедію в сезоні 1907/8 авторам комедії „Любов на сторожи“ Де-Флеру і Гаяви.

Телеграми

в дн 24. липця.

Цетинія. Засуджених в процесі о державну зраду на кару смерти Дунафіца і студента Войвадіца помилував князь черногорский.

Білгород. Скупштина уконституовала ся вчєра. Президентом вибрано старорадикала д ра Кукцевича.

Царгород Туреччина замовила 15.000 мавзеровских карабинів.

Грецька ватага убвля в ночі на 15. с. м. 5 осіб з родини огородника в болгарськїм селі Вареш коло Царгорода.

Новий великий везир розіслав обїжник до всіх „валїх“, щоб дбали о привєрненє спокою.

В Ільдіз Кіоску відбула ся вчєра по полудни надзвичайна рада міністрів, по якій надїють ся великих реформ.

Жорелі

(априкови) найкрасної якості, столової, щоденно сьвіжо зривані 5 клгр. franco 3 К 50 с, яблока, грушки і сливки franco 3 К 70 с.

А. Альтнай (L. Altneu), Залїщани 4.

(4—15)

На жнива!

СЕРПИ КОВАЛЬСКИ з черенями в дуже добрім виробі, власноручний виріб з найліпшої англійської сталі, краєва форма з довготревалыми дрібными зубцями, дуже стрі і наручні, легко перетинають збіже, що єго в руках мало чути, а люде не мучать ся в жниві; одним серпом можна жати кілька літ. Цїна за 1 серп 60 сотиків. Менше від 10 штук не висилаєсь а більше кілька хто хоче. На кожде замовленє прошу присилати 1 К задатку а відразу замовленє на переказі. Замовляти під адресом

Йосиф Заблоцкий, варштан виробів серпів краєвих в Роздолі (Галичина).

В книгарні Тов. ім. Шевченка можна купити: 1) Розважания про терпіня І. Хр. — Ул. о. Е. Гузар. — Цїна 1 К без п. пер. 2) Розважания про терпіня І. Хр. для шкільних дїтий. Ул. о. Ев. Гузар. Цїна 50 с. без п. почт. 3) Боротьба Дрепера з вірою. Я. Л. — Цїна 40 сот. без п. почт.

Печатки металеві і навукові

для урядів парохіяльних, громадських, читальнь, „Соколів“, „Сїчей“, зарядів шкіл ітд. виконує як найліпше, чоґо доказом численні признаня

Д. Вайс

артистична робітня ритівнича у Львові, ул. Кароля Людвика ч. 29. (Пасаж Оранжа).

(12—2)

Оголошенє для Хлїборобів!

Довїдуємо ся на жаль, що несовісні гандлярї штучними навозами в сей сиосїб опшукують рїльників, що накидують єму який небудь навіз, а розумієсь, лихий, без взгляду на се, чи він відповідний на рїлю чи ні. Щоби охоронити нашого рїльника від такого визиску, оголошуємо, що Спїлка для господарства і торговлі в Перемишлі зовсім дармо порадить кождому, який потрібний є навіз на єго рїлю, належить тільки подати в приближеню привмети рїлі, а іменно, чи она легка чи тяжка, чи перемакальна чи ні, чи середно лиха чи зовсім лиха. Хто не хоче дати ся визискати, най користає з готовости поради нашого одинокого в тім роді Спїлки для господарства і торговлі в Перемишлі.

РУСИНИ! Жадайте у всіх трафіках, торговлях і крамницях лише тутох і паперців з першої галицко-руської фабрики Євгена Білінського в Збаражї.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педагогічного, а 5% на сироти і вдови по сьвященниках.

Держім ся покляку:

Свій до свого!

Працюйте і шалїть!

Товариство взаїмного кредиту

„Дністер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.

приймає вкладки на книжочки щадничї на 4%, удїляє позички на скрити за інтабуляцією на 6 прц.; і сїлату розкладає на 10 до 15 літ (при 30 ратах піврїчних вносьть рата амортизаційна на капїтал і відсотки 5 К 8 сот. від кождих 100 К позички.

Вексїлї приймають ся тільки 3 місячні, а 3 підписами, на 6 прц. до 7 прц.

Членами можуть бути позичку і дістати тільки члени обезпечені в „Дністрі“.

З зисків удїлав „Дністер“ на публичні добродїтїні цїли квоту 45.835 корон.

Вкладки 2.795.183 К.
Позички удїлені 3.410.684 К.
Удїли члєнські 284.398 К.
Цїнні папери 130.452 К.
Фонд резервовий і пшні 43.842 К.
Льокації 182.206 К.

Канцелярї Товариства при ул. Рускій ч. 20 отворені перед полуднем від 8—2 год.

Розклад залїзничих поїздів

важний від 1. мая 1908.

Table with 6 columns: Direction (До Львова / Зі Львова), Station, and Time (рано, перед пол., по пол., вечер, в нощі). Rows list stations like Кракова, Ряшева, Підволочиск, Черновець, Станіславова, Коломиї, Стрия, Пустомит, Самбора, Любіля, Рави рускої, Янова, Брухович, Брухович, Зимної води.

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — Поїзди їдучі лише в недїлі означені †.

З друкарні В. А. Шийковського.

